

REPTE 5:

1. Definició objecte de la Didàctica

L'objecte de la Didàctica com a ciència consisteix a estudiar la dinàmica, complexa i canviant del procés d'ensenyament-aprenentatge i les relacions dialèctiques, personals, grupals i col·lectives que s'estableixen i desenvolupen entre els seus agents personalitzats (docent i estudiants) en un marc ampli i integrador.

La Didàctica orienta als docents per a les eleccions del contingut i els mètodes d'ensenyament, que està relacionada amb l'ensenyament o instrucció sistemàtica i amb la manera d'ensenyar i comunicar el coneixement.

Definir el procés d'ensenyament-aprenentatge com l'objecte d'estudi de la Didàctica no és oferir una solució encertada a aquest buit teòric que forma part de les inconsistències d'aquesta jove ciència, és només plantejar l'estructura, l'aspecte extern del fenomen.

L'objecte de la didàctica és, per tant, l'estudi dels processos d'ensenyament i aprenentatge, així com la planificació, el disseny i l'aplicació de les estratègies i mètodes que es poden utilitzar per aconseguir un aprenentatge efectiu.

2. Definició i elements d'acte didàctic.

L'acte didàctic es defineix com un fet fonamentalment escolar que té com a objectiu la transmissió del coneixement als alumnes. Aquesta transmissió del coneixement es realitza a través de diferents elements que són necessaris perquè l'acte didàctic tingui èxit.

Un dels elements fonamentals de l'acte didàctic és la planificació curricular. És la elaboració d'un pla de curricular que defineix els objectius de l'aprenentatge, els continguts que s'han de treballar i les estratègies que s'utilitzaran per aconseguir aquests objectius.

Un altre element és la selecció d'activitats adequades que siguin coherents amb els objectius de l'aprenentatge. Les activitats han de ser atractives, interessants per als alumnes, també aquestes han de permetre aprendre els continguts.

La metodologia també és un element, el professor ha de triar la que s'adeqüi millor als diversos continguts i objectius de l'aprenentatge de tal manera que permeti adquirir els continguts de manera eficaç.

Per últim, l'avaluació, el professor ha d'avaluar el nivell d'aprenentatge dels alumnes d'aquesta manera pot adaptar l'ensenyament i poder garantir l'èxit de l'acte didàctic.

3. Realitzar un quadre explicatiu per cada element de l'acte didàctic igual que el presentat pel docent. Tots els quadres han de tenir: Definició, característiques, tipologia, com és a l'escola del sXXI

El docent	
Definició	Un docent és la persona que ensenya als altres, és a dir, que facilita l'aprenentatge d'altres persones impartint coneixements i ajudant als alumnes a trobar recursos i dominar els processos establerts, estableix estratègies, metodologies
Característiques	Un docent ha de tenir capacitat de buscar, crear i utilitzar diferents recursos i materials per fer les seves classes un lloc important de l'aprenentatge. Un docent ha de ser: • Expert en la seva matèria • Innovador • Bon comunicador • Creatiu i dinàmic • Bon avaluador • Empàtic • Amb valors (objectiu, etc.)
Tipologia	Democràtic (té en compte les opinions de l'alumnat i els fa participar) Autoritari/Tradicional (El que diu ell va a missa, el que diu ell es fa, tipus de professor que dirigeix tot el procés d'aprenentatge, i nega la participació a l'alumnat. I s'ha de saber tal qual ho diu ell) Mediador (fa d'intermediari, com un guia, i el procés d'ensenyament i aprenentatge els fan els alumnes) (Els nens fan i els mestres l'únic que fan és guiar, jo no direixo la classe com a mestre sinó que tot el procés està en mans dels

	alumnes, si tenen dificultats doncs ensenyar-los a buscar la informació, etc.) Laiser feire (professor que no organiza ni planifica ni proposar res i deixa llibertat als alumnes)
Com és a l'escola del s xxi	El docent de l'escola nova del S.XXI ha de ser mediador i ha desenvolupar unes competències digitals i que aprenguin TIC per connectar amb els seus estudiants. Encara que alguns tenen por dels nous canvis, han de tenir una capacitat d'adaptar-se a ells. Han de valorar positivament les capacitats dels seus estudiants i aprenen juntament entre ells i elles. Utilitzen moltes formes i recorren més d'un camí per poder arribar a una idea correcta per a poder ajudar als seus alumnes.

El discent	
Definició	Tradicionalment es coneix com l'alumne, el que aprèn i rep una instrucció.
Característiques	El discent és l'individu que aprèn, en el seu procés d'aprenentatge hem de tenir en compte la <u>maduresa</u> de cadascú, condicions previes d'aprenentatge, la seva motivació, que pot ser intrínseca (per molt que t'esforcis en fer una altra cosa, no els motivaras) o extrínseca(que ells ja vinguin motivats, ja que el tema que treballarem aquell dia l'han escollit ells, reps algo a canvi) i per finalitzar l' <u>actitud</u> que te cada individu envers el seu aprenentatge, amb l'autoconcepte i la seva autoestima. (La <u>maduresa</u> , no és el mateix fer classe a 1r curs que a sisè, <u>la motivació</u> si ho estan o no. <u>Actitud</u> , està relacionat amb dos aspectes.
Tipologia	<u>Ésser aïllat</u> (nens amb alguna discapacitat individual, és a dir algo individualitzat) <u>Individu aglutinat a l'aula</u> (forma part d'un col·lectiu i el grup classe m'influeix) <u>Individu diferenciat</u> (que es diferent, i es diferencia de l'aïllat, que no encaixa amb el grup classe, amb problemes conductuals, etc) <u>Ésser col·lectiu</u> (forma part d'un context, el qual és un col·lectiu determinat. No és el mateix El Magí Morera (mariola) i d'alta complexitat, que del Claver, on tenen un context socioeconòmic més elaborat.)
Com és a l'escola del s xxi	El discent en l'escola actual del segle XXI, és actiu, creatiu i reflexiu. I amb un treball cooperatiu i grupal alhora. Així com, alguns agents consideren que aquesta qüestió és una peça clau per garantir la qualitat educativa al país.

La metodologia	
Definició	Una metodologia és el conjunt d'estratègies, procediments, accions organitzades i planificades pel docent de manera conscient i reflexiva amb la finalitat de possibilitar l'aprenentatge de l'alumne i aconseguir els objectius plantejats.
Característiques	Les característiques més destacades són les següents: 1. És dinàmica, és a dir que no es fixa ni inamovible, sinó que presenta una evolució constant en funció dels resultats parcials que es van obtenint 2. És flexible, és a dir, que pot anar canviant i modificant-se el que es consideri oportú segons les necessitats 3. És prospectiva, ja que es pronostica com reaccionarà l'alumnat davant l'estímul que se li presentarà 4. És creativa, ja que es crea de forma única per a un alumnat determinat 5. És integradora, ja que integra coneixements que ja té l'alumnat amb nous
Tipologia	Treball per projectes → Fa referència a un aprenentatge actiu, centrat en l'estudiant, en el qual es proposa un projecte o problema que cal desenvolupar basat en el món real o professional. Classe magistral → És una exposició oral que té per objectiu presentar informació o ensenyar a un grup de gent un tipus de coneixements sobre una matèria, per exemple per un professor. Racons → És una forma d'organització que permet a l'alumnat el desenvolupament d'hàbits elementals de treball, l'establiment i compliment de normes i el desenvolupament de la seva autonomia.

	Treball col·laboratiu → Es tracta d'una metodologia eminentment social en què el focus està en la construcció conjunta de coneixement. Els estudiants duen a terme una activitat basada en un objectiu comú, en la qual han de col·laborar activament per a realitzar-la. Treball en equip → Es tracta d'una metodologia que implica la coordinació de 2 a més persones orientades per a l'abast d'objectius comuns, on cada membre ha d'aportar per a la realització d'una part de la feina. És doncs, l'esforç integrat d'un conjunt de persones per a la realització d'una tasca. Flipped Classroom → En aquesta els alumnes duen a terme les tasques a l'aula i treballen el contingut a casa per exemple mitjançant vídeos. STEAM (Science, Technology, Engineering, Arts and Mathematics) → es una metodologia enfocada a la resolució de problemes, és a dir, eminentment pràctica que uneix diverses disciplines. Estudi de cas → Es parteix d'un cas basat en situacions problemàtiques de la vida real que cal analitzar i s'ha d'oferir una proposta per a intervenir-hi o solucionar-lo. El cas no proporciona solucions, sinó dades per a la reflexió, l'anàlisi i la discussió. Es tracta d'una metodologia activa que posa l'estudiant en el centre del procés d'aprenentatge. Joc de rol → Els estudiants han de representar diferents personatges i posar-se en la seva pell per a defensar una posició. La situació que es planteja ha de ser conflictiva i motivadora i ha de requerir diferents punts de vista. Aprenentatge indagatiu o aprenentatge basat en problemes → Es tracta d'un treball de recerca en què es planteja un tema sobre el qual cal fer una investigació per a arribar a una conclusió. És un enfocament basat en l'aprenentatge actiu, en el qual els recursos i les activitats d'aprenentatge estan dissenyats per a donar suport al procés de recerca.
--	---

	Aprenentatge basat en jocs → Aquesta metodologia fa referència a tot tipus d'iniciatives relacionades amb l'ús de jocs en educació i, en el cas de la UOC, es desenvolupa sota dues aproximacions: utilitzant jocs com a mitjà per a l'aprenentatge o ludificant una assignatura per mitjà de dinàmiques pròpies del joc.
Com és a l'escola del s xxi	Actualment la metodologia és activa, essent una de les més freqüents el treball per projectes, de racons, el col·laboratiu i la classe magistral.

El currículum	
Definició	El currículum és un plà en el qual exerceix un paper fonamental en la pràctica docent i que permet portar una organització, un control de les activitats que es van desenvolupar dins del procés educatiu amb la finalitat de conduir o executar les accions escolars per aconseguir els objectes.
Característiques	- Determinar continguts i temàtiques pròpies de cada centre educatiu. - Establir les assignatures troncal per cada una de les especialitats educatives. - Formalitzar estàndards educatius i concretar horaris lectius en cada etapa de l'ensenyament.
Tipologia	- El currículum oficial: Es basa en els fonaments del sistema educatiu vigent que mitjançant les lleis i els reials decrets, estableix els continguts mínims que ha d'assolir l'alumnat de primària. - El currículum operacional: Es centra en la part més pràctica de l'assignatura en qüestió. La seva funció és la de traslladar tots els conceptes i tota la teoria inclosa en el currículum oficial a la pràctica. - El currículum ocult: Es tracta de les normes institucionals o els valors del centre educatiu en el que es desenvolupa la formació. - El currículum nul: El principal valor del currículum nul és l'organitzatiu i amb aquest es té constància del que es deixa fora i del que s'inclou en el programa. <i>eja fuera y lo que se incluye en el programa.</i> - El extra currículum: Són tots aquells continguts o activitats que s'han plantejat impartir al llarg del curs, encara que no formin part del currículum oficial.

Com és a l'escola del s xxi	El currículum a l'escola del segle XXI, ha de posar a l'alumnat al centre del procés d'ensenyament i s'ha d'intentar que aquests siguin el màxim d'autònoms possible, aquest currículum també potencia molt el treball cooperatiu i la inclusió de l'alumnat. Les noves tecnologies també tenen un paper essencial en el currículum de l'escola del segle XXI. Actualment, es disposa d'un currículum flexible.
-----------------------------	---

4. Reflexiona sobre la importància de planificar en educació infantil i educació primària. Escriu cinc avantatges i cinc inconvenients de la planificació

Avantatges	Inconvenients
- Ajudar a garantir que es cobreixen totes les àrees curriculars equilibradament. - Permet als docents ser més eficients en la preparació de les lliçons. - Ajuda a garantir que els objectius d'aprenentatge s'assoleixen a temps - Pot ajudar a identificar i solucionar problemes. - Ajuda els docents a estar millor preparats per a les necessitats individuals dels estudiants.	- Pot limitar la improvisació i la capacitat d'adaptació a canvis imprevistos. - Pot ser difícil adaptar-se als diferents nivells de competència dels estudiants. - El temps que es dedica a la planificació pot ser excessiu i dificultar altres tasques. - Els plans de l'educació podrien estar desactualitzats de les noves tecnologies i metodologies. - Les possibles restriccions financeres o pressions externes podrien limitar la flexibilitat en la planificació i la implementació dels plans educatius.

FUNCIONS :

DOCENT	DISCENT
Diagnosticar Planificar Motivació / implementar Observar per avaluar Qualificar Feedback	Disposat aprendre Aprendre Respectar normes Implicar-se Autoregular-se Autoavaluar-se

RESUM DE CADA UN DELS 6 VECTORS

1. APRENTATGE COMPETENCIAL:

La raó d'aquest factor és que l'alumnat desenvolupi aprenentatges profunds i amb sentit. Com desenvolupem aquests aprenentatges, perquè siguin de llarga durada i a més a més estiguin adreçats als més joves. Ho hem de fer a partir de contextos, a partir de realitats o fets que poden ser passades, passar en aquell mateix moment o coses previsibles del futur, on cosa que segurament passarà. Poden ser tan locals (coses que afecten directament als infants i els joves) i globals (són aquells problemes que afecten la societat directament).

En qualsevol concepte apareixen reptes que cal resoldre, que aquest els hem de proposar a l'alumne/a que el resolgui, perquè en aquell camí que recorrerà en solucionar-lo aprendrà nous continguts necessaris i desenvolupar capacitats relacionades amb allò que se li ha demanat.

Un dels exemples més clars que trobaríem un aprenentatge competencial seria la justificació de diferents coses, la planificació d'algunes eines que poden utilitzar dia a dia, argumentar articles o perquè fan aquella cosa, avaluar el seu aprenentatge amb els altres companys i companyes per tenir sentit crític de les coses, que cooperin entre ells per aconseguir un mateix objectiu on predomini el diàleg i l'ajuda de tots els membres del grup, etc.

Tots aquests exemples impliquen un desenvolupament d'unes capacitats pròpies, que adquirirem després de dur a terme aquests diferents reptes.

L'aprenentatge competencial s'orienta a un aprenentatge profund i funcional que es basa en el fet que tot allò que aprenem o podem utilitzar en diferents contextos i hàbits que perduren al llarg del temps i permet prendre decisions i resoldre problemes del dia a dia.

Aquests aprenentatges són transferibles i es poden aplicar a diferents circumstàncies de la vida, en la personal, la professional i en la social, és un enfocament que prepara als alumnes per la vida real.

2. PERSPECTIVA DE GÈNERE

Un dels altres vectors que incorpora el nou decret de currículum és el vector que fa referència a la coeducació i a la perspectiva de gènere. Aquest té com a objectius la formació de les persones, lluny de estereotips, persones que puguin viure una vida afectiva i sexual amb plena llibertat, que siguin crítiques, que desenvolupin la seva personalitat i la seva manera de fer que no els impedeixi créixer a nivell personal.

Aquest vector també dona resposta a la declaració dels drets humans i als objectius de desenvolupament sostenible. La UNESCO, marca que a les escoles, l'educació ha de donar resposta a aquests temes, perquè els nostres ciutadans i ciutadanes del futur, han de poder viure en plena llibertat. Per tant, el que fa aquest decret és incorporar tots aquests temes, no només en una àrea o en una matèria, sinó a totes les àrees i totes les matèries, per tant, això comporta que és responsabilitat de totes les persones docents i altre personal que treballa en el centre educatiu.

Un factor essencial és que aquests temes els compartim, no només amb l'alumnat, sinó també amb tota la comunitat educativa, ja que tenim un repte a nivell social per millorar aquesta societat i perquè els nostres fills i filles puguin créixer en plena llibertat i en plena seguretat. És cert que requereix un cert temps el fet d'incorporar aquesta nova eina a les escoles, però tenim la sort de que molts centres educatius de Catalunya, ja fa bastant temps que treballen i tracten amb aquests temes. Si aquesta eina s'incorpora als centres es podrà observar que quan es mirin les diferents àrees i matèries del decret es reconeixeran aquests aspectes per incorporar-la en els diferents materials i les diferents programacions.

Per acabar, destacar que la incorporació de la coeducació en les escoles és fonamental per afavorir i beneficiar el desenvolupament de les persones, al marge dels estereotips i rols en funció de sexe, l'orientació sexual, la identitat o l'expressió de gènere. Personalment penso que aquest és un vector molt important ja que ajuda a canviar aquest pensament i aquestes creences que té la societat i poder anar cap a un futur on la societat accepti i no menyspreï als altres.

3. CIUTADANIA I CONSCIÈNCIA GLOBAL

El vector de ciutadania i consciència global resulta clau per compartir mirades, desmuntar prejudicis i afrontar amb garanties els reptes i oportunitats que ofereix el món hiperconnectat i global actual.

L'alumnat té curiositat innata per allò que l'envolta, i, per tant, un desig de conèixer el món, que es tradueix en una mirada crítica i qüestionadora de realitat social, política, científica, ecològica i econòmica des d'un punt de vista local i alhora global, que permet que s'impliqui en la comunitat, i construeixi la seva identitat.

Es mira als discents com un conjunt de persones singulars, amb múltiples potencialitats, capaces de mirar críticament i qüestionar la realitat social, política, científica, ecològica i econòmica des d'un punt de vista local i alhora global, a mesura que van trobant el seu lloc com habitants al món, és a dir, dins la comunitat, i desenvolupen el compromís d'actuar al seu present per construir el seu futur. Així doncs, senten un respecte per a les persones i el planeta, i tenen molt a fer i dir per fer del món un lloc millor on viure i conviure.

En aquesta línia els docents compleixen un objectiu essencial: potenciar i estimular la curiositat de l'alumnat, mitjançant preguntes que connectin als alumnes amb la seva vida i la de la seva comunitat, per acabar tenint un pensament crític propi, que amb un espai de reflexió on s'analitzin diferents punts de vista es pugui arribar a trobar una solució pròpia. Cal, doncs, crear experiències d'aprenentatge que connectin l'alumnat amb els problemes socialment rellevants que els afectin, acostant-los a projectes sorgits de necessitats reals.

Finalment, cal destacar que l'objectiu principal d'aquest vector és que els discents en un futur puguin esdevenir ciutadans i ciutadanes responsables, mitjançant l'adquisició d'uns valors, per tal que siguin capaços de transformar, canviar i entendre el món.

4. BENESTAR EMOCIONAL

El benestar emocional és un concepte clau en l'educació primària, i tota en general. Es refereix a la capacitat d'una persona per identificar, entendre, expressar, regular i gestionar emocions pròpies de manera positiva. Una escola d'infants pot contribuir al benestar emocional dels seus alumnes mitjançant l'ensenyament d'habilitats d'emocions, la promoció d'una cultura d'empatia i de suport entre els alumnes, l'educació en valors i en habilitats d'autoconeixement. També pot oferir una varietat d'activitats que donin als nens l'oportunitat d'explorar i expressar les seves emocions de manera segura i saludable. Això ajudarà als alumnes a desenvolupar una sana autoestima, a prendre decisions responsables i a establir relacions.

No obstant, en l'actualitat als centres com a futura docent he observat situacions les quals m'han transmès tot el contrari del que hauria de ser. On molts infants, el seu benestar emocional principal que és la seva llar i família, ja no és com caldria, per adverses situacions força complexes, com pot ser tenir els pares separats i que un es despreocupi més que l'altre, la falta de temps pels infants per part dels pares, a causa del seu treball i horari, entre d'altres.

Tornant al concepte del benestar emocional, direm que és un dels pilars bàsics per al desenvolupament saludable dels infants. Finalment, com a conclusió el benestar emocional és el conjunt d'estats, processos i estils de vida que permeten a les persones arribar als seus objectius i gaudir de la vida. És una manera de ser i de fer que promou la salut mental i física. Les estratègies per assolir el benestar emocional inclouen la gestió dels sentiments, la prevenció i la cura dels trastorns, la pràctica d'habilitats socials, l'adopció d'estils de vida saludables i l'activitat física. El benestar emocional també pot ajudar a millorar les relacions, la confiança en un mateix, la satisfacció personal i la motivació.

5. QUALITAT LINGÜÍSTICA

El vector de la qualitat lingüística és un element fonamental en la comunicació i la comprensió efectiva del llenguatge. La qualitat de l'educació lingüística és clau en tant que proporciona les eines i els recursos necessaris per comprendre la realitat, expressar el pensament, raonar, transmetre el coneixement i una determinada manera de veure i entendre el món, i de relacionar-se amb els altres.

Aquest vector pot incloure competències gramaticals, vocabulari, pronunciació cohesió textual i altres aspectes relacionats amb l'ús de la llengua, permet fer una anàlisi i mesurar la capacitat d'una persona o comunitat per expressar-se clarament i coherentment en un idioma determinat.

La millora de la qualitat lingüística és important per a la prevenció de malentesos, mal interpretacions, retards i altres problemes de comunicació. Això és especialment important per a les persones que treballen en sectors que implica interacció amb la gent.

Per tal d'aconseguir una millora en la qualitat lingüística, és necessari implicar l'adquisició de noves competències lingüístiques, la pràctica constant i la retroalimentació per part d'altres parlants o professionals experts en la matèria. Aquesta retroalimentació pot prendre moltes formes, com ara classes articulars, tutors, autorevisió i comentaris de companys de treball o membres d'una comunitat. Qualsevol dels diferents mètodes ajudarà a millorar les competències i desenvolupar una millor capacitat lingüística.

Altrament, sabem que el fracàs escolar es deu, en part, al domini inadequat d'un ampli ventall de formes lingüístiques, i que el domini de la llengua d'aprenentatge evita l'abandonament escolar prematur. Així doncs, garantir un bon domini de la llengua o llengües vehiculars ajuda en gran mesura a garantir l'equitat, la inclusió social i la qualitat educativa.

Així mateix, una bona qualitat lingüística també permet expressar les opinions i idees pròpies. És un mitjà per donar visibilitat a les diverses cultures i opinions que

formen el pensament crític. Aquest fet és molt important, ja que, la comunicació és ràpida i global, i tothom pot fer pública la seva opinió. Donat això, la millora de la qualitat lingüística és crucial, ja que, permet expressar la pròpia opinió amb claredat i eficàcia.

6. UNIVERSALITAT I INCLUSIVITAT DEL CURRÍCULUM I DELS APRENENTATGES

Avançar cap a escoles per a tothom implica que tots els alumnes tinguin el dret de poder participar i aprendre en entorns escolar igual que tothom i tingui una resposta adequada a les seves necessitats. Tota la comunitat educativa ha de treballar en aquest procés de millora.

S'ha de viure aquesta diferència com un punt positiu i poder trobar formes més adequades per poder treballar la inclusió i la diversitat reduint totes les barreres que es troba a cert alumnat per aprendre. Aquest, és un repte que implica a molts factors, com són les famílies, institucions, l'administració educativa i a tots els professionals de l'educació. S'han de crear comunitats segures i acollidores per poder donar resposta a la diversitat en els centres, on s'ha d'intentar que tothom se senti valorat i cooperi per transmetre aquests valors als seus membres.

Els nous currículums fixen com a principal objectiu l'aprofundiment en el model competencial amb la finalitat d'adquirir les competències bàsiques de l'alumnat. Des de l'equip directiu cal aconseguir la implicació de tots els col·lectius per millorar la qualitat de l'educació amb l'objectiu de l'atenció de tots els alumnes, amb expectatives d'èxit, en el marc d'un sistema inclusiu.

Per poder treballar aquests aspectes trobem el DUA, el Disseny Universal per a l'Aprenentatge, que és un conjunt de principis per al desenvolupament curricular que afavoreixen la igualtat d'oportunitats a totes les persones per aprendre. Aquest disseny proposa atendre a la diversitat de l'alumnat creant dissenys flexibles per a tots els alumns, reduint les barreres i proporcionant suports, adaptacions, mantenint unes expectatives altes per a tothom.

Com a últim punt tota inclusió s'ha de basar en la cooperació entre la gent que forma la comunitat educativa i la participació de la família és una de les claus per avançar cap a la inclusió, es necessita la seva implicació.